

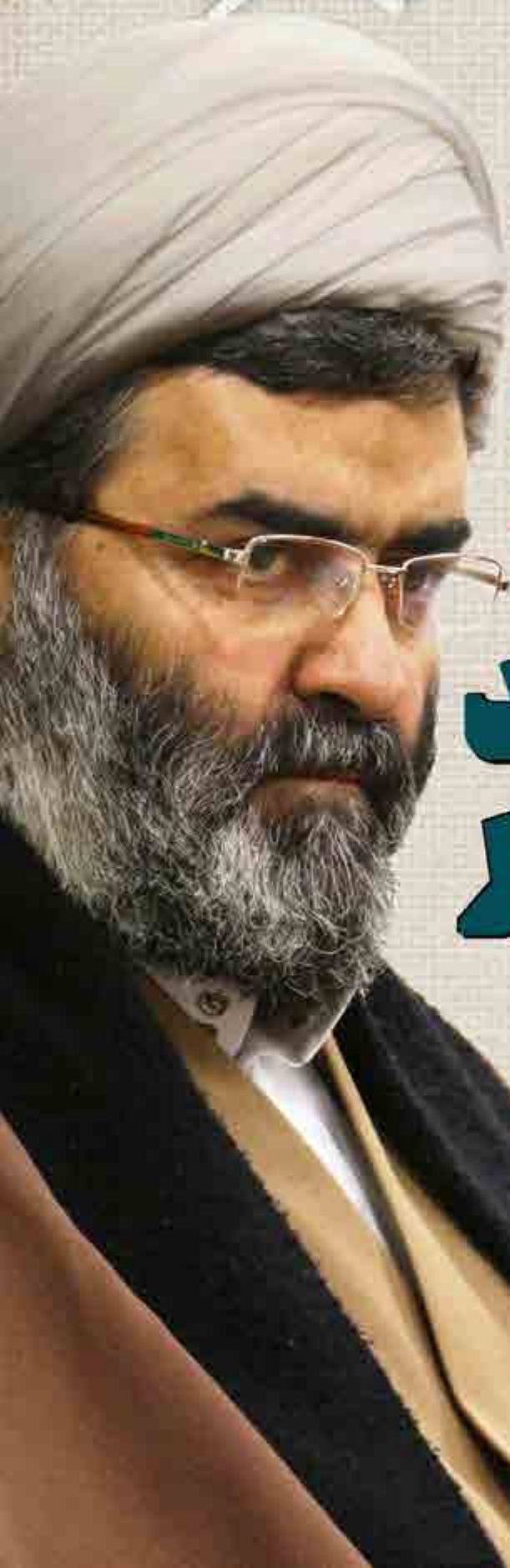
مصلح ۳

ویژه نامه علما و صاحب نظران خطه خراسان
سال اول، شماره سوم، آبان ۱۴۰۰

ویژه نامه بزرگداشت
حجت الاسلام والمسلمین
رضاعلی عزیزی

اندیشمند قبتکر

ویژه‌نامه بزرگداشت **اندیشمند مبتکر** (مصباح، سال اول، شماره سوم، آبان ۱۴۰۰) (همایش بزرگداشت مقام اسوه‌ی اندیشه و عمل، حجت‌الاسلام والمسلمین رضا علی عزیزی)

کاری از دفتر رسانه و ارتباطات حوزه علمیه خراسان و مدرسه علمیه حضرت زینب سلام‌الله علیها مشهد
 با مشارکت معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی و ستاد مردمی مهدویت خراسان رضوی

تأمین محتوا: بتول عزیزی، سیده اعظم التفاتی و سیده نجمه موسوی

ویراستار: سیده نجمه موسوی

طراح و گرافیک: زهرا نجفی

صاحب امتیاز: دفتر رسانه و ارتباطات حوزه علمیه خراسان

با سپاس از همکاری حمید محمدیان، علیرضا ابراهیم پور و احمد عدالتیان

فهرست مطالب

سخن آغازین	۳	یاران همدل	۱۱
شعر استاد	۴	در کانون مهر	۱۷
پیام آیت‌الله علم‌الهدی	۵	در محضر استاد	۳۳
زندگینامه	۶	درخشش لحظه‌ها	۲۶
جلوه‌های همت	۸	سخن پایانی	۲۸
حلقه‌ی معرفت	۱۰	شماچه فکر می‌کنید؟	۳۱

سخن آغازین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمَ وَمَا يَسْطُرُونَ (سوره قلم آیه ۱)
 ن، سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند

فعالیت‌های علما، روحانیون و فضایی حوزه علمیه‌ی کهن خراسان در عرصه‌های هدایت دینی، سیاسی و خدمات اجتماعی از گذشته تا به امروز استمرار داشته و در چند دهه گذشته با قوت بیشتری ساماندهی شده است. به نمایش گذاشتن این خدمات و ارائه و معرفی آن‌ها به عموم جامعه، علاوه بر نشان دادن حضور پررنگ روحانیت در کنار اقشار مختلف مردم، باعث ایجاد انگیزه در همراهی و همکاری عمومی می‌شود.

نقش رسانه در معرفی پیشکسوتان حوزوی که در عرصه‌های مختلف تأثیرگذار بوده‌اند، بی‌بدیل است و امروز با وجود امکانات گسترده‌ی آن از جمله خبر، تصویر، فضای مجازی، نشریه و... می‌توان بیشترین بهره را برد تا خدمات شایسته‌ی بزرگان حوزوی را به نحو احسن و در خور شأن آنان، ثبت و ماندگار کرد. فضایی که در حوزه‌های علمیه و با تحمل سختی‌ها و مشقت‌های فراوان، بار علم و معنویت را بر دوش می‌کشند و در کنار آن نیز، فعالیت‌های گسترده‌ای در عرصه‌ی اجتماعی به‌یادگار می‌گذارند همچون اندیشمندانی هستند که نور علم و هدایتشان، روشن‌گر مسیر رهروان خواهد بود.

فضایی که با در نظر داشتن علوم دینی و عالم به فضای روز جامعه، در اجرای برنامه‌های مختلف، ابتکار به خرج می‌دهند و در هر عرصه‌ای که قرار می‌گیرند، مبتکرانه نقش‌آفرینی می‌کنند.

اندیشمند مبتکر، بزرگداشت فاضلی است که در گوشه گوشه‌ی برگ‌های زندگی‌اش، رد پای علم دین، خلاقیت، عمل و هدایت به چشم می‌خورد. فردی که با فراگیری علوم دینی، دغدغه‌ی انتشار آن را به عموم مردم و جامعه داشت. مؤسس مدرسه علمیه حضرت زینب سلام‌الله علیها، مسئول اداره پاسخگویی حرم مطهر رضوی، سرپرست معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی، مؤسس ستاد مردمی مهدویت و دبیر بنیاد بین‌المللی غدیر خراسان رضوی، مؤسس موسسه قرآنی مهدی‌ی‌پوران مشهد و صندوق صدقات جاریه و ... در کارنامه زندگی این فاضل ارجمند، به ثبت رسیده و جاودان مانده است.

بر همین اساس، سومین شماره از ویژه‌نامه‌ی «مصباح» دفتر رسانه و ارتباطات حوزه علمیه خراسان با عنوان «اندیشمند مبتکر» به معرفی شخصیت علمی و فرهنگی مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین رضا علی عزیزی، اختصاص یافت.

مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین رضا علی عزیزی، یکی از روحانیون موفق در عرصه‌ی اندیشه‌سازی و عینیت بخشیدن به تفکرات صحیح، و مرد عرصه‌ی فکر و عمل بود. او توانست با طرح‌ها و برنامه‌های نوآورانه، افق وسیع و روشنی را در تبلیغ دین و دفاع از آموزه‌های معرفتی ترسیم کند. باشد که این تلاش در مسیر رضایت حضرت معبود قرار گیرد.

سیده نجمه موسوی

۱۳ آبان ۱۴۰۰ - ۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۴۳

عطر یار

می رسد بر گوش جانم وعده ی پروردگار
می رسد روزی که بینم روی ماهش آشکار
می رود با نور او از دیده ها هر شام تار
می کند ظلم و ستم را از جهانی تار و مار
می زند رنگ نفاق و کفر و الحاد بر کنار
اهل ایمان و یقینند در رکابش بی شمار
ای که باشد بر لب ت ذکر فرج لیل و نهار
هر زمانی می شوم با غصه و غم ها دچار
ای خدا از شیعیانم دست لطف بر مدار
یاد او بخشد به قلب و جان آنها اقتدار
یادرویش می دهد بر قلب ما صبر و قرار
چون نسیمی با طراوت که وزد فصل بهار
باری فرزند زهرا هست برایم افتخار
ای خدا ترسم گشود آخر مرا این انتظار
با هزاران اشتیاق بر خیزم از خاک مزار
دست تسلیم و اطاعت در برش بر سر گذار
حرم مطهر رضوی | تابستان ۹۱ | رضاعلی عزیزی

بر مشامم می رسد هر لحظه بوی عطریار
می شود روزی جهانی از وجودش پرثمر
نور او روشن کند ظلمت سرای این جهان
می نماید عدل کامل را به پا او در زمین
می دهد بر اهل ایمان مزد صبر و انتظار
کافر و ظالم شود در دولتش خار و زبون
در عمل آماده باش بهر قیام حضرتش
می گشاید با دعایش مشکل از کارم خدا
می رسد از آسمان ها این صدای ناله اش
هر کجا گردند دچار ضعف و سستی شیعیان
چون مسیحا می کند زنده جهان مرده را
عطر جان بخشش کند احیاء دل اهل ولا
بود امیدم تا که گردم در جوانی یار او
گشته ام پیر از غم هجران روی ماه او
گر درون قبرم آید دعوتی ز آن مُنتظر
گر که می خواهی (رضا) بهره از لطفش بری

روحانی مبتکر در عرصه ی تبلیغ بود

آیت الله سید احمد علم الهدی، نماینده ولی فقیه در خراسان رضوی و امام جمعه محترم مشهد در مراسم نخستین سالگرد ارتحال استاد عزیزی، طی پیام تصویری، به معرفی شخصیت آن مرحوم پرداخت و او را روحانی ای مبتکر و پر تلاش خواند. در ادامه متن کامل این پیام را از نظر خواهید گذراند.

بسم الله الرحمن الرحيم

سالگرد رحلت جان گداز عالم بزرگوار جناب حجت الاسلام والمسلمین آشیخ رضا علی عزیزی، موجب کسب غفران الهی برای ایشان ان شاء الله خواهد بود و در این یادبود، خاطره ی ارزشمند این برادر عزیز در عرصه های تلاشگری تبلیغی، بایستی مورد توجه قرار بگیرد.

مرحوم آقای عزیزی، صرف نظر از اینکه مبلغ پر تلاش و خستگی ناپذیر بود، در همه ی عرصه های تبلیغ و روحانیت به عنوان یک عنصر مبتکر، از ابتکارات بالایی در کیفیت تبلیغ برخوردار بود و آثار ارزشمند قلمی بسیار جالب و جاذبی داشت که برنامه تبلیغی ایشان را به صورت

یک حرکت جدی و قطعی درمی آورد. مخصوصاً در حوزه مسائل ولایت و بحث خاص مهدویت، ایشان با یک نشاط قابل توجهی، فعالیت می کرد و کاملاً در این مسئله تلاش و سعی زیادی داشت. در برگزاری مجالس محافل و ایجاد عرصه های تبلیغی و باورمند کردن بسیاری از جریانات اعتقادی، نسبت به مسئله مهدویت تلاش می کرد.

عزیزان ما در همه عرصه های خدمت و روحانیت، بایستی خدمات ارزشمند و پر تلاش ابن عالم بزرگوار را یک الگو و اسوه مورد توجه خود قرار دهند و بر مبنای امکانات و وجود امکانات کار نکنند. بر مبنای نشاط و یک وظیفه مندی خاص مثل مرحوم آقای عزیزی، ان شاء الله فعال باشند.

امیدواریم خداوند متعال روح پرفتوح ایشان را با اولیای خودش، محشور کند و ایشان هم نتیجه ی تمام خدمات و زحماتی که در این مرحله انجام داده اند ان شاء الله در مجاورت اولیای خدا در عالم برزخ و همه ی این نتایج و دستاوردهای خدمات خود در ارتقای مقام اخروی ایشان ناقل شود.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
سید احمد علم الهدی - آبان ۱۳۹۹

در یکی از روزهای گرم تابستان ۱۳۴۹ زمانی که ده روز از خردادماه می گذشت، در روستای عشقوان از توابع شاهرود به دنیا آمد. کودکی خود را در همان جاسپری کرد. خانواده ی مذهبی وی که همواره دغدغه کسب علم و رشد معرفتی فرزندان را داشتند، او و برادر کوچکترش را برای تحصیل معارف دینی به مشهد فرستادند.

وی از همان کودکی علاقه ی بسیاری به آموزش معارف قرآنی داشت و در مشهد به یادگیری دروس حوزوی پرداخت و به دست مبارک استادش آیت الله اشرفی شاهرودی ملبس به لباس روحانیت گردید و رسماً فعالیت های دینی و تبلیغی خود را آغاز کرد.

در سال ۱۳۷۴ وارد دانشگاه علوم اسلامی رضوی شد و توانست با تلاش و مجاهدت علمی، با رتبه ی عالی و ارائه پایان نامه علمی با موضوع «تفسیر موضوعی قرآن» زیر نظر آیت الله معرفت از آنجا فارغ التحصیل شود.

وی قریب به ۱۰ سال در درس خارج فقه و اصول تلمذ کرد و توفیق بهره مندی از محضر اساتید توانمندی همچون **آیت الله معرفت، آیت الله اشرفی شاهرودی، آیت الله فلسفی، آیت الله شیخ جواد مروی** و... داشت.

صفحه دوم شناسنامه شان در سن ۲۸ سالگی ممهور به مهر ازدواج شد و ثمره ی آن دو فرزند پسر و دختر است. همزمان با آغاز زندگی مشترک و نیاز منطقه ی گاز مشهد به ترویج علوم دینی، اقدام به **تاسیس مدرسه ی علمیه حضرت زینب سلام الله علیها** نمود. از سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۴ به عنوان موسس و مدیر آن مدرسه ی علمیه به تربیت طلاب علوم دینی خواهر همت گماشت و بعد از آن با حفظ سمت در هیات امنا در کسوت استاد حوزه به تربیت شاگردان زینبی مشغول شد.

در سال ۱۳۸۲ با دعوت از سوی آستان قدس رضوی به مقام خادمی زائرین امام علی بن موسی الرضا علیه السلام در عرصه فرهنگی توفیق یافت و فعالیت خود را در **اداره ی پاسخگویی به سوالات دینی** به عنوان مسئول اداره آغاز کرد. «وی از بدو ورود به اداره، عنوان مسئول را جایگزین رییس کرد.»

نواندیشی و خلاقیت این روحانی پر تلاش منجر به طراحی و اجرای برنامه های معرفتی و فرهنگی ویژه ای در حرم مطهر رضوی گشت و انقلاب وسیعی در فعالیت های فرهنگی آستان قدس رضوی ایجاد کرد.

طراحی و اجرای «حلقه های معرفت» در حریم ملکوتی امام رضا علیه السلام که با استقبال بی نظیر محبان اهل بیت علیهم السلام مواجه شد، از ابتکارات وی بود، طراحی و اجرای «گفتمان دینی در قالب پرسش و پاسخ»، «مشاوره دینی در موضوعات اعتقادی، خانوادگی و...» برنامه عظیم و جذاب «دین

نشاط زندگی» نیز از نوآوری های او بوده است.

خدمات ارزنده ی وی به زائرین حریم رضوی در ادامه به عنوان **مسئول مرکز آموزش های تخصصی امر به معروف و نهی از منکر آستان قدس رضوی**، انجام گرفت و با طرح های نوین و متعددی، امر به معروف و نهی از منکر را در حرم مطهر امام رضا علیه السلام احیا شد.

آخرین مسئولیت وی در حرم مطهر رضوی، سرپرست معاونت تبلیغات آستان قدس رضوی بود.

او که دل و جان در گرو حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف داشت، در کنار سایر فعالیت ها در سال ۱۳۸۵ زیر نظر آیت الله علم الهدی نماینده ولی فقیه و امام جمعه محترم مشهد مقدس، به تاسیس **ستاد مردمی مهدویت** همت گماشت و مستقیم به مباحث تبیینی و ترویجی اندیشه مهدوی ورود پیدا کرد. او توانست با اندیشه ای روشن و آزاد، دهه مهدویت را به عنوان یک دهه شادی و نشاط معنوی در جامعه نهادینه سازد و از شعار تا عمل و تحقق این فکر زیبا، تلاش کرد.

تشکیل **هیئت مهدی یاوران**، برپایی **دعای ندبه عظیم مهدی یاوران**، تاسیس **صندوق صدقات جاریه**، طراحی و اجرای طرح های **انفاق مهدوی**، نیابت مهدوی، در محضر نور و... از ابتکارات

این روحانی پر تلاش

در عرصه خدمت

به امام زمان

عجل الله تعالی

فرجه الشریف

بوده است.

او با اخلاص و توانمندی فکری توانست با جذب مهدی یاوران از کشورهای مانند **هندوستان، پاکستان و افغانستان**، برخی از دوستداران امام زمان علیه السلام را از دیگر کشورهای همسایه در انجام فعالیت های مهدوی با خود همراه کرد.

تاسیس هیات مهدی یاوران پاکستان با حضور جمعی از طلاب پاکستانی در همین مسیر صورت گرفت.

یکی از دغدغه های فکری و قلبی وی، توجه به مناطق محروم و تلاش جهت محرومیت زدایی از آن مناطق بود. بر همین اساس بخشی از فعالیت های تبلیغی و حمایتی ستاد مردمی مهدویت را به آن مناطق اختصاص می داد.

او همچنین در سال ۱۳۸۷ به عنوان **دبیر بنیاد بین المللی غدیر خراسان رضوی** توفیق خدمت یافت و خدمات فکری، معنوی و علمی ارزشمندی در این بنیاد از خود به جا گذاشت که «احیاء خطبه غدیریه» از برجسته ترین آن اقدامات است.

حجت الاسلام والمسلمین رضاعلی عزیزی با روحیه جهادی و آتش به اختیار در هر موقعیتی که احساس نیاز بود، ورود پیدا می کرد و خالصانه و خاضعانه در مسیر تبیین و ترویج اندیشه های اسلامی می کوشید.

در سال ۱۳۹۴ **موسسه ی قرآنی مهدی یاوران** را جهت آموزش و ترویج معارف قرآنی به عموم افراد جامعه تاسیس کرد و افق وسیعی از دبستان تا دبیرستان و... را برای آن ترسیم نمود. در همین زمان به عنوان رئیس هیئت مدیره موسسات قرآنی خراسان رضوی، منصوب گردید و خدمات شایانی در مسیر ترویج آموزه های قرآنی در جامعه ارائه کرد.

زندگی نامه

حجت الاسلام والمسلمین رضاعلی عزیزی، پس از یک عمر تکاپوی علمی و فرهنگی و بنیانگذاری سنت های ارزشمند دینی و تلاش وافر در احیاء امر اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام، در ۱۶ آبان ۱۳۹۸ همزمان با شهادت امام حسن عسکری علیه السلام و روز تجدید بیعت با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف دعوت حق را لبیک گفت. پیکر مطهر وی پس از اقامه نماز توسط آیت الله علم الهدی، امام جمعه مشهد مقدس، در میان انبوهی از مشتاقان و دوستداران وی، در خواجه ربیع کنار مزار مادرش (که سه روز قبل از وی دار فانی را وداع گفته بود) به خاک سپرده شد. اندیشه ی روشنش در خدمتگزاری خالصانه به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، پایدار باد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَأَهْلِكَ أَعْدَاءَهُمْ أَجْمَعِينَ.

جلو‌های هفت

■ آستان قدس رضوی

- رئیس اداره پاسخگویی به سؤالات دینی و اطلاع رسانی آستان قدس رضوی از سال ۱۳۸۲
- طراحی و اجرای طرح مبتکرانه حلقه های معرفت ۱۳۸۲
- تأسیس واحد مشاوره دینی در مدرسه پریزاد سال ۱۳۸۲
- تأسیس واحد پاسخگویی مکاتبه ای از آغاز ۱۳۸۲
- طراحی و اجرای طرح دین، نشاط، زندگی از سال ۱۳۸۲
- طراحی و اجرای طرح نسیم معرفت (ویژه امام زمان علیه السلام) از سال ۱۳۸۲
- طراحی و اجرای طرح گفتمان دینی از سال ۱۳۸۲
- تأسیس دفتر حرم شناسی در مدرسه پریزاد از سال ۱۳۸۲
- رئیس مرکز آموزش های تخصصی امر به معروف و نهی از منکر آستان قدس رضوی
- سرپرست معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی

■ مدرسه علمیه ی حضرت زینب علیها السلام مشهد مقدس

- مؤسس مدرسه علمیه حضرت زینب سلام الله علیها در شهرستان مشهد مقدس سال ۱۳۷۷
- مدیر مدرسه علمیه حضرت زینب سلام الله علیها به مدت ۷ سال
- مدیر مسئول نشریه عقيله (اولین نشریه در مدارس علمیه خواران)
- تربیت طلاب علوم دینی موفق و تاثیر گذار در عرصه های پژوهشی و فرهنگی

■ ستاد مردمی مهدویت

- مؤسس و رئیس ستاد مردمی مهدویت خراسان رضوی از سال ۱۳۸۵
- تأسیس جلسه دعای ندبه مهدی یاوران خراسان
- تأسیس هیئت مهدی یاوران وابسته به ستاد مردمی مهدویت خراسان
- تأسیس هیئت مهدی یاوران منطقه خارتوران در استان سمنان
- تأسیس هیئت مهدی یاوران پاکستان وابسته به ستاد مردمی مهدویت خراسان

■ بنیاد بین المللی غدیر

- دبیر بنیاد بین المللی غدیر خراسان رضوی از سال ۱۳۸۷
- احیاء عید مباحله در شرق کشور
- چاپ کتابچه های غدیر در شعاع خورشید و مهدویت در غدیر
- احیاء قرائت خطبه غدیر در سطح استان و کشور

■ موسسه قرآنی مهدی یاوران

- رئیس هیئت مدیره موسسات قرآنی خراسان رضوی
- مؤسس و مدیر عامل موسسه قرآنی مهدی یاوران خراسان
- جذب و تربیت بیش از ۸۰۰ نوآموز قرآنی و پیش دبستانی
- آموزش روخوانی و روانخوانی قرآن کریم ویژه ی کودکان و نوجوانان
- آموزش امام شناسی و نهج البلاغه و نماز

■ تأسیس صندوق صدقات جاریه

- طرحی ابتکاری در اقتصاد مقاومتی و ریشه کن کردن فقر در جامعه اسلامی
- برخی از اهداف صندوق صدقات جاریه
- ماندگار کردن سرمایه های اندک مادی انسان مومن
- افزایش سرمایه معنوی مومنین حتی بعد از فوت
- احیاء ارزش های اسلامی فراموش شده یا کمرنگ شده در حوزه اقتصاد اسلامی
- ایجاد امید برای تلاش بیشتر جهت زمینه سازی رشد فعالیت های اقتصادی در جامعه ی اسلامی
- آشنا نمودن نسل جوان با اندیشه های کارآمد اقتصاد اسلامی

یاران همدل

اخلاق مدار، انقلابی و اهل اخلاص در عمل بود

حجت الاسلام والمسلمین سید ابوالفضل طباطبایی اشکذری؛ نماینده سابق ولی فقیه در سوریه

مرحوم آقای عزیزی از دوستان حقیر بودند و ارتباط دوستانه و کاری در حوزه فعالیت های فرهنگی با وی داشتیم. انسانی متخلق به اخلاق اسلامی و قرآنی بود و به همین جهت مورد احترام همگان واقع می شد. در جامعه اسلامی و انسانی این نکته را هرگز مورد غفلت و فراموشی قرار ندهیم و بدانیم که امتیاز بزرگ انسان، آن هم مسلمانان، اخلاقی بودن است چرا که پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله وسلم برترین مدالی که از خدای عزوجل دریافت کرد، مدال اخلاق است «وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ» مرحوم آقای عزیزی به شدت علاقمند به برنامه های فرهنگی و محتوایی بود.

اگر تلاش می کرد برای برگزاری دعای ندبه، سعی می کرد در محتوای این برنامه، مسابقه های فرهنگی اجرا شود و مخاطبان از محتواهای سخنرانی هایی که صورت می گیرد نیز استفاده کنند و از این فرصت دعای ندبه یک برنامه ی فرهنگی در خانه های مردم منتشر شود و حتی آن دسته از افراد که در دعای ندبه شرکت نکردند نیز از آن بهره مند شوند.

نگاه نوآورانه داشت

مرحوم آقای عزیزی یک نگاه نوآورانه داشت و به دنبال این بود تا خدمات فرهنگی با محتوای اصیل در قالب های نو و جدید ارائه شوند و این نکته در مجموعه ی فعالیت های ایشان به ویژه زمانی که در آستان قدس رضوی، در مدرسه ی پریزاد حضور داشت، قابل مشاهده است.

اخلاص در عمل

مرحوم آقای عزیزی اهل اخلاص در عمل بود و کارها را مخلصانه انجام می داد. به دنبال منفعت های شخصی نبود و تنها دغدغه اش این بود که برای دین کار بشود و برای کارهای فرهنگی اقداماتی صورت بگیرد.

او بسیار علاقه مند خدمت به اهل البیت علیهم السلام بود. به شکل عام و خصوصاً کارهای فرهنگی درباره ی امام رضا علیه السلام و خدمات فرهنگی درباره ی امام رئوف امام رضا علیه السلام و موضوع مهدویت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بود. در این مسیر، زحمات زیادی را متحمل می شد و سعی می کرد دیگران را هم در این عرصه ها وارد کند و سهمی برای دیگران قائل می شد و از توانمندی های همه استفاده می کرد.

انقلابی مصلحتی نباشیم

مرحوم آقای عزیزی علاوه ی بر همه ی خصوصیت ها، یک امتیاز ویژه ی داشت و آن این بود که یک عالم و روحانی انقلابی بود.

متدین و انقلابی بودن در کنار هم، انسان را ممتاز می کند و این ویژگی همیشه مهم بوده و هست. یک روحانی یک طلبه یک عالم، علاوه بر همه ی امتیازاتی که باید داشته باشد، امتیاز انقلابی بودن را در خودش حفظ و به آن افتخار کند، ویژگی برجسته ای است که در او نمایان بود.

عقیده داشت «**نباید به مصلحت خود انقلابی بود، بلکه باید به مصلحت انقلاب، انقلابی باشیم.**» و همیشه می گفت: «اگر به مصلحت خود انقلابی بودیم، تا در منصبی هستیم انقلابی می مانیم، اما اگر به مصلحت انقلاب و اسلام انقلابی بودیم، تفاوت نمی کند در منصبی باشیم یا نباشیم، منصیبمان عالی یا دانی باشد، فرقی نمی کند» این گونه انقلابی بودن ارزشمند است.

حلقه های معرفت یک سنت ماندگار

امام رضا علیه السلام در خدمت زائران بوداین ایده ناب و مفید را با سایر مسئولین دغدغه مند در آستان قدس رضوی مطرح کرد و با استناد به این که یکی از القاب امام رضا علیه السلام «عالم آل محمدعلیهم السلام» است و زائر و مجاور امام بیش از هر چیز در حرم به ارتقاء معرفت و شناخت دین نیاز دارد، خیلی زود با فراهم کردن زمینه ها جذب استاد و کارشناس و خادیمار **حلقه های معرفت** و... آن را عملیاتی کرد.

اینک پس از گذشت ۱۸ سال از آن اتفاق نورانی داستان «**حلقه های معرفت**» نه فقط در حرم مطهر امام رضا علیه السلام که در اقصی نقاط ایران اسلامی، در هر جایی که تشنگان معرفت گرد هم آمده باشند، تکرار می شود و **حلقه های معرفت** مهدوی در پارک ها و بوستان های سطح شهر و **حلقه های معرفت** خانه به خانه توسعه یافت و روح مطهر استاد عزیزی است که از این سنت ماندگار بهره مند و متعالی می گردد.

طی گزارش اداره پژوهش و ارزیابی معاونت تبلیغات حرم مطهر رضوی در چند سال متوالی، میزان رضایتمندی و استقبال زائران و مجاوران از «**حلقه های معرفت**» در صدر برنامه های آستان مقدس حضرت رضا علیه السلام بوده است.

«**حلقه های معرفت**» طی دو سال متوالی لوح سپاس و تندیس نوآوری را در برنامه های حرم مطهر رضوی، از آن خود کرد.

ماه رجب به نیمه رسید و مسجد گوهرشاد مملو از خیل جوانان عاشق که از سال گذشته برای حضور در مراسم اعتکاف لحظه شماری می کردند...

استاد ما که حضور در بین جوانان و گپ و گفت با آنها برایش یک قول و قرار نانوشته بود، نمی شد جایی جوانی از او بخواهد که پای حرفهایش بنشیند و نه بگوید.

آن سال هم به دعوت چند جوان بعد از نماز مغرب خودش را به مسجد گوهرشاد رساند و در آن غلغله جوانان صاحب دل و پاک سیرت، با آن هیبت بالا بلند ایستاد و آن چند جوان هم دورش را گرفتند.

این پرس و آن پرس؛ این سوال کن و آن شبهه بیاور؛ لحظه به لحظه به جمعی که دور استاد را گرفته بودند اضافه می شد و استاد هم شنید و شنید و شنید و صبورانه پاسخ گفت. یک ساعتی که گذشت، به پیشنهاد یکی از جوانان استاد نشست و جوانان به دورش «حلقه» زدند و داستان تولد «**حلقه های معرفت**» در حرم مطهر امام رضا علیه السلام از همین حلقه بابرکت با جوانان شکل گرفت.

آن نشست تا پاسی از شب طول کشید و جوانان معتکف در مسجد گوهرشاد، با اشتیاق فراوان هر آنچه را در دل داشتند پرسیدند و استاد هم مثل همیشه با استدلال، محکم و متقن پاسخ می داد و هر از گاهی با مطایبه ای، لبخندی بر لب مخاطبانش می نشاندد.

فردای آن روز استاد که در اداره پاسخگویی حرم مطهر

روحیه جهادی ویژه‌ای داشت

حجت‌الاسلام والمسلمین عباس فرازی نیا؛ مدیر ارتباطات حوزوی و امور فرهنگی حوزه تولیت آستان قدس رضوی

خدای متعال در قرآن سه درجه و مقام را تأیید کرده که هر کس دارای آن فضائل باشد پُرتر و موفق است. «الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ»، «فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا» و «إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ»

یقیناً مرحوم حاج‌آقای عزیزی ما، دارای فضل علمی مناسبی بود. یک روحیه جهادی ویژه‌ای داشت و انسان باتقوایی بود که در جهت بهرهوری در علوم دینی‌ای که تحصیل کرده، مجاهدانه عمل می‌کرد.

هیچ‌گونه چشم‌داشتی و پیش‌شرطی برای کارش نداشت و حقیقتاً خستگی‌ناپذیر بود و برای اجرای کارها روز و شب نمی‌شناخت. کسی او را همراهی کند یا نکند نمی‌شناخت. آنچه تشخیص می‌داد که باید عمل شود را عمل می‌کرد.

اعتقاد باشد ایشان جانانه وقت صرف کرد و محصولات فرهنگی که یادگار سلیقه مهدوی ایشان است امروز میراث گران‌بهای است برای آن دسته از دوستان که می‌خواهند راهشان را ادامه دهند.

تأسیس حوزه علمیه یک تلاش مجاهدانه‌ای بود که حوزه علمیه خواهران و مواردی که درباره ترویج ولایت از ایشان سراغ داشتیم و نهایتاً روحیه خیرخواهی همراه با مشورت همراه با محوریت ولایت‌فقیه همراه با اصلی که در آستان قدس ما به آن قائلیم **تولیت محوری همراه با احترام به پیشکسوتان در سیره حاج‌آقای عزیزی می‌درخشید.**

هرکس با ایشان مأنوس بود و می‌دانست حاج‌آقای عزیزی ولایت‌مدارند، حاج‌آقای عزیزی منتظر است، حاج‌آقای عزیزی مجاهد است، حاج‌آقای عزیزی قانون‌مدار است، حاج‌آقای عزیزی به سبک و سیاق پیشکسوتان خود، هم‌ترازان خود و سایر مبلغین اعتنا و احترام قائل است و این شد که روزی که خبر ارتحال این فاضل ارجمند به

ایشان در موضوع امریه معروف و نهی از منکر هم تلاش کرد و مجموعه امریه معروف و نهی از منکر در آستان قدس رضوی و در مشهد زیر نظر نماینده محترم ولی فقیه خراسان رضوی، آیت‌الله علم‌الهدی را به ثمر و نتیجه رساند.

موضوع مبارک مهدویت ویژه نام و یاد امام عصر ارواحنا فداه با توجه به سه رکن مهم انتظار که امید و عمل و

گوش دوستان رسید، سراسیمه همه به مراسم تشییع او در حرم و تدفین پیکرش در خواجه ربیع مشهد آمدند. خدای متعال و مهربان را شاکر و سپاسگزارم که در دوران طلبگی در مشهد مقدس و هم‌زمان با آغاز خادمی و نوکری ولی‌نعمتمان امام رضا علیه‌السلام با یک روحانی فاضل و ارجمند و مجاهد به نام مرحوم حاج‌آقای عزیزی آشنا شدم.

مبلغ‌پر تلاش و جدی بود

حجت‌الاسلام والمسلمین نصرالله پژمان فر، نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی

مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین رضا علی عزیزی، یکی از مبلغین پر تلاش و جدی در عرصه فعالیت‌های تبلیغی و قرآنی کشور بود. ایشان در عرصه تبلیغ، نوآوری‌ها و تلاش‌هایی داشتند تا به واسطه‌ی آن و با توجه به نیازمندی‌های مردم بتوانند از روش‌های جدید تبلیغی استفاده کند و در جامعه اثر مثبتی بگذارد و مخاطبین بیشتری تحت تأثیرات این مباحث گفتگمانی قرار گیرند.

تلاش در توسعه‌ی فرهنگ قرآنی

زمانی که مسئولیت فراکسیون قران و عترت در مجلس شورای اسلامی را بر عهده داشتیم، جلسات متعددی با ایشان در موضوعات و عرصه‌های مختلف قرآنی برگزار می‌شد. ایشان با جدیت خاصی، مسائلی که باید در مسیر پیشرفت و توسعه فرهنگ قرآنی و معارف اهل بیت علیهم‌السلام باشد راه مطرح و اجرا می‌کرد.

جلساتشان، نتیجه مدار بود

پر تلاش و بانشاط بودند. همیشه جلساتشان، نتیجه مدار بود و سعی ایشان این بود که بتواند مسائل مختلفی را به بررسی و نتیجه برساند. عنصر مؤثری در جهت توسعه فعالیت‌های قرآنی و تبلیغی بود.

گفتگوهای ایشان همیشه در جهت حل مسائل و پیشرفت مسائل معرفتی بود و حاصل کارش، حرکت‌های مثبتی در حرم مطهر امام رضا علیه‌السلام شد.

اهل عمل به معارف بود

علاوه بر گفتار، در عمل نیز شخصیتی عامل به معارف اهل بیت علیهم‌السلام بود و به همین خاطر در گذشتش، خلأ عاطفی‌ای بین مرتبطان با وی ایجاد کرد و ذکر خیر ایشان در مراکز مختلف هنوز وجود دارد.

استراتژیست فرهنگی بود

حجت‌الاسلام والمسلمین مرتضی دهشت؛ عضو کمیسیون تبلیغ حوزه علمیه خراسان

ایشان شخصیتی متفکر بودند. ایده داشتند و به تعبیر امروزی‌ها، استراتژیست بودند. یعنی کسی که دارای ایده، برنامه و روشمند بود.

یکی از نکته‌های برجسته در شخصیت جناب حاج‌آقای عزیزی رحمت‌الله علیه، تفکرات انتشار معارف مهدویت ایشان بود که مسئله ستاد مردمی مهدویت در ادامه‌ی آن به راه افتاد. یکی از حرکت‌های خوب و موفق بود و امروز آثار و برکاتش را می‌توانیم در جامعه به‌ویژه در شهر مقدس مشهد الرضا علیه‌السلام مشاهده کنیم.

باز گسترش همین تفکر در مناطق مختلف، خصوصاً در کشور پاکستان، حضور علاقه‌مندان و دوستان مولا یمان امام عصر عجل‌الله تعالی فرجه شریف را همراه داشته است. این یکی از نکته‌های بسیار مهم و برجسته شخصیت ایشان بود که الحمدلله با موفقیت ادامه پیدا کرد. مسئله بنیاد بین‌المللی غدیر یکی دیگر از دغدغه‌ها و ابعاد تفکرات ایشان بود که بار مسئولیتی آن را هم متقبل شده و متکفلش بودند.

مدرسه علمیه خواهران هم از موفقیت‌های ایشان در زمینه‌ی انتشار معارف دینی به جامعه است و علاوه بر این، ورود به مسائل اقتصادی با **طراحی صندوق صدقات جاریه که یکی از ابتکارات شخصی ایشان بود و با استقبال خوبی هم روبرو شد می‌تواند یک الگو برای همه عزیزان باشد.**

همیشه طرف حق را می گرفت و به حق حکم می کرد

محمدرضا احمدی زاده؛ رییس سابق اداره تبلیغات استان قدس رضوی

رحمت خداوند بر آن مرد پاک سرشت که همواره سعی می کرد آموزه های های دینی ای را که فرا گرفته، هم خوب انجام دهد و هم خوب منتقل کند.

مرحوم عزیزی ساده، بی آرایش، آرام و منطقی بود، در بحث ها و صحبت ها همیشه طرف حق را می گرفت و به حق حکم می کرد. همیشه و برای بیشتر مسائلی که پیش می آمد، طرح قابل اجرایی داشت.

تأکید بر صلوات کامل با صدای بلند از ایشان برای ما به یادگار مانده است. کظم غیظ ایشان مثال زدنی بود. همواره مسائل افراد را پوشش می داد و نسبت به آبروی افراد حساس و مدافع بود.

همواره لایه هایی از دین را بیان یا تبیین می کرد که کم تر یا ناقص به آن پرداخته شده بود. در ترجمه متون مذهبی و احادیث بسیار حساس بود و به بعضی از ترجمه های معروف، ایراد منطقی داشت. در فهم مسائل، دقیق و در بیان آن با جزئیات عمل می کرد.

عشق عملی به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف داشت

نسبت به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف عشق عملی داشت. مهدویت را در بسیاری از مناطق روستایی و اهل سنت و همچنین خارج از کشور مانند پاکستان و هند، گسترش داد. وقف و نذر مهدوی را پیگیری می کرد. نسبت به غدیر و خطبه با عظمت غدیر خیلی پر شور و با انگیزه بود و معرفی اسلام را در جزوه ای از بیان امام رضا علیه السلام، ترجمه و تبیین می کرد.

هوای اموات را هم داشت

نسبت به اموات پیگیر بود که برای آن ها به جای دسته گل و هزینه های مراسم، صدقه یا وقف هر چند

کوچک انجام شود. صندوق صدقات جاریه حضرت زینب سلام الله علیها از این دست خیرات در گردش بود. مرحوم عزیزی به گونه ای کارهای ما را تبیین و معرفی می کرد که گویی مستقیماً خود، آن را انجام داده است. کاملاً به امور اجرایی که ما معمولاً درگیر آن بودیم تسلط داشت و این باعث تعجب ما می شد.

نسبت به تقدیر و تشکر از زحمات همکاران دغدغه داشت. عذرخواهی افراد را می پذیرفت و راهکارهای عملی برای انجام بهتر کارها ارائه می کرد.

برای دریافت نتیجه کارها عجل نبود

آینده نگر بود و در برنامه ریزی ها معمولاً به اثرات بلندمدت کار خیلی توجه داشت. بدون هدف کاری را انجام نمی داد. قاطع و محکم دستور به انجام کار می داد و برای دریافت نتیجه کارها عجل نبود. معمولاً کارها و نحوه انجام و شیوه پیاده سازی آن را بررسی و اصلاحات لازم را بیان می کرد.

شرع مقدس در اولویت فعالیت هایش بود و پس از آن دستورهای اداری را مدنظر می گرفت. به آینده پژوهی و آینده نگری اعتقاد داشت ولی خدمت به زائرین و مردم شهرها و روستاهای موقوفه سراسر کشور را منوط به مسیرهای طولانی پژوهشی نمی کرد.

استفاده از مشورت و نظرات کارشناسی اساتید و علما را همواره مدنظر داشت و با جوانان به ویژه نخبگان فرهنگی و علمی، رابطه خوبی داشت.

هم در مسائل فرهنگی صاحب نظر بود و هم نسبت به مسائل جانبی مورد نیاز مردم و زائرین طرح و برنامه داشت. طرح مجتمع های ارائه خدمات افتخاری متنوع به زائرین در مسیر مشهد مقدس، یکی از ایده های اجرا شده توسط مرحوم عزیزی است.

همت مضاعفی در مسائل فکری و عقیدتی طلاب، داشت

و طلاب، سوالاتشان را با خاطری آسوده می پرسیدند و من هیچ وقت ایشان را عصبانی ندیدم. هر چند که ساعت ها وقتشان گرفته می شد

به جوانان میدان بدهید

ویژگی دیگر استاد این بود که همیشه در طلب علم بودند و مسائل روز جامعه را رصد می کردند و اهل ابلاغ و اطلاع رسانی بودند. مشکلات علمی و عقیدتی افرادی را که به ایشان مراجعه می کردند با علاقه حل می کردند.

زبان استاد محل جریان چشمه های حکمت بود. گرایش های فکری و عقیدتی قابل تحسینی داشتند و دارای حسن خلق و حسن اعتماد و مورد وثوق همه، بسیار خوش فکر، دلسوز، امین و خوش برخورد بودند.

هرگاه در مسائل مختلف به ایشان مراجعه می شد، پاسخگو بودند و جایی هم که اطلاع نداشتند، با صراحت تمام می گفتند که من اطلاع ندارم و در جلسات بعدی پاسخ آن را مطرح می کردند و همیشه توصیه داشتند که جلسات و کرسی های آزاداندیشی برای طلاب بگذاریم و پای صحبت های طلاب بنشینیم و به جوان ها میدان بدهیم.

دلسوزی، رأفت و عطوفت پدانه ای نسبت به طلاب و جوانان داشتند و در عین حال در کار، بسیار جدی بودند. به افکار و شخصیت افراد مختلف حتی مخالفین احترام می گذاشتند. اهل رفق و مدارا بودند و در امور شخصی خیلی اهل گذشت و صبوری رفتار می کردند.

مرضیه پارسایی راد؛ مدیر مدرسه علمیه حضرت زینب سلام الله علیها

چند سالی که توفیق خدمت و همکاری در مدرسه علمیه حضرت زینب سلام الله علیها داشتم، درس های زیادی را از محضر استاد فرا گرفتم.

استاد بزرگوار، در سنگر هدایت و ارشاد مسائل علمی و تربیتی، همچون پدری دلسوز و برادری مهربان بود و در مسائل فکری و عقیدتی طلاب، همت مضاعفی داشت تا جویندگان واقعی مکتب تشیع را از چشمه سارهای قرآنی و مباحث کلامی و سنت اهل بیت علیهم السلام سیراب کند.

استاد بزرگوار، مصداق روایتی از امام هادی علیه السلام بودند که می فرمایند: «عالمان دینی زمام دل های شیعیان را در دست می گیرند و همچون سکان داران کشتی، آن ها را از خطرات و تهدیدها نجات می دهند و آن ها بهترین انسان ها هستند.»

ولایت مدار و گوش به فرمان ولی زمان بود

استاد همواره در خط ولایت بودند و در مسائل علمی، اجتماعی، سیاسی با نظر به فرمایش مقام معظم رهبری نظر می داد و ارائه طریق می کرد.

صبر، حوصله و سعه صدر در پاسخگویی به سوالات مراجعین در جلسات درسی و تبلیغی، داشت.

استاد عزیزی در تمام مسائل علمی، اجتماعی، اجرایی پاسخگوی سوالات همگان بود و همیشه همه ی دوستان

در کانور. مهر

مردی با اخلاص، خلاق و نواندیش بود

حجت الاسلام محمدعلی عزیزی، برادر استاد:
استاد حوزه علمیه خراسان
 برای پدر و مادر، وقت ویژه‌ای می‌گذاشت و در خانواده بسیار مهربان بودند. امور را با صبر و گذشت مدیریت می‌کرد. نه تنها فرزندان خودش را دوست داشت بلکه برادر و خواهرزاده‌ها را مثل بچه‌های خودش دوست می‌داشت و با آن‌ها بازی می‌کرد. بچه‌ها هم خیلی با او راحت بودند و از سرو کولش بالا می‌رفتند و با محاسنش بازی می‌کردند. همیشه از کودکان در کارها نظر می‌خواست و شعارش این بود «**شما چه فکر می‌کنید.**» نسبت به بازی کودکان، همواره تأکید داشت بازی فکری برای آن‌ها تهیه و خلاقیت ذهنی‌شان را تقویت کنیم و به سوالاتشان پاسخ دهیم. دورهمی‌های خانوادگی با حضورش به گفتگو و همفکری مباحث فرهنگی اجتماعی تبدیل می‌شد.

توانمندی بانوان در مسئولیت‌های اجتماعی را باور داشتند

همه‌ی زندگی، اندیشه و وجود خود، خانواده، زمان، مال، زبان، قلم و ... را در راه ترویج معارف توحیدی و اصلاح جامعه وقف کرده بودند.

همواره در پی تغییر تکاملی و تحول بود

همواره در پی دقت، نگاه، برداشت و برنامه برتر بودند و اطرافیان را به پذیرفتن مسئولیت‌های مختلف و همکاری با ارگان‌ها و مراکز فرهنگی تشویق می‌کردند. تغییر در مدل و قالب‌های ارائه برنامه‌های فرهنگی تربیتی و دقت در برنامه‌سازی، تولید برنامه‌های فرهنگی با محتوای معرفتی و پرهیز از موازی کاری و کپی برداری در اجرای برنامه‌ها را، بشدت تأکید می‌کردند. استاد عزیزی، مصداق بارز ذکر و قرآن عملی بودند و یکی از شعارهای قرآنی ایشان، «لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى» بود. همواره تأکید داشتند در مطالعه دقیق قرآن، قلم‌زدن و نوشتن، جدیت داشته باشیم. مطالعه‌ی دقیق اصول کافی، نهج البلاغه و صحیفه سجادیه از توصیه‌های ایشان به طلاب و دوستان بود.

منیژه حسینی، مسئول فرهنگی مدرسه علمیه حضرت زینب سلام الله علیها از سال ۷۷ تا ۸۴ و استاد مدرسه

استاد عزیزی، بسیار توانمند و انتقادپذیر بودند. به توانمندی خانم‌ها در مسئولیت‌های اجتماعی اعتقاد و اعتماد داشتند. به طلاب خوش فکر، میدان می‌دادند و اشتباهات احتمالی را می‌پذیرفتند و جهت بهبود امور و رفع موانع، تلاش بی‌شائبه می‌کردند.

استاد عزیزی در مدیریت امور از خرد جمعی بهره می‌گرفتند و در محیط کاری، جهت ایجاد محیط کاری امن، صمیمی، پرهیز از موضوعات تنش‌زا و اختلاف‌برانگیز نیز، تلاش می‌کردند.

همه‌ی زندگی‌اش وقف اهل بیت علیهم السلام بود

یکی از تأثیرات مهم استاد عزیزی در همکاران این بود که تقلید کور کورانه و متعصبانه را کنار می‌گذاشتند. شجاعت کاری، بهره‌گیری از تبادل نظر، جسارت داشتن در مسائل مختلف و اظهار نظر کردن را تقویت می‌کردند.

هر وقت منبری می‌رفت که خانواده و اقوام در آن حضور داشتند، پس از پایان سخنرانی، همه خانواده را دعوت می‌کرد تا آن را نقد و تحلیل کنند. به نظر همه توجه داشت ولی برای نظر مادر فوق العاده احترام قائل بود. چون ایشان را یک نقاد بسیار دلسوز می‌دانست.

ارتباط عاطفی خوبی با تمام اقوام داشت. گروه‌های خانوادگی تشکیل داده بود و هر شب در تمام گروه‌ها پیام می‌گذاشت و بقیه را هم دعوت به همفکری برای کارهای فرهنگی می‌کرد.

ایام غدیر و مهدویت، اکثر اقوام را مشغول فعالیت‌های تبلیغی می‌کرد. از بسته‌بندی محصولات فرهنگی تا تنظیم پوستره‌های محتوایی که غالباً در منزل پدری انجام می‌شد. می‌گفت همه باید مشارکت داشته باشند.

برای رفع مشکلات فامیل خیلی تلاش می‌کرد. اگر از صندوق صدقات جاریه امکانش نبود کمک کند شخصاً برای رفع مشکلات اقوام و دوستان قرض می‌کرد. حتی فامیل شهرستانی مشکلی داشتند با ایشان در میان می‌گذاشتند. تا روزهای آخر چندین پرونده تهیه جهیزیه برای همشهریان دستشان بود که پیگیری می‌کرد.

دوره‌های فامیلی در حضور بزرگان مثل عموها، به خاطره گویی می‌گذشت. با این هنرشان، هم ارتباط عاطفی تقویت و هم از غیبت دیگران جلوگیری می‌شد.

اهل فکر و اندیشه بود و باوجود اینکه شخصیت جدی‌ای داشت اما، بسیار شوخ‌طبع و اهل معاشرت بود و با جوانان در گفتگوهای صمیمی و حلقه‌های معرفت فامیلی، بسیار دل‌نشین به بحث و نظر می‌پرداخت.

می‌گفت ای کاش مثل روضه‌های خانگی یک روز هم حلقه‌های معرفت خانگی داشته باشیم و یکی از آرزوهایش حلقه‌های معرفت خانه به خانه بود به‌ویژه در ایام دهه‌ی مهدویت که چندین سال این کار را اجرایی کرد.

آخرین سخنرانی ایشان شب اربعین ۹۸ بود که با حلقه‌ی معرفت به پایان رسید، در همان مجلس گفتند هرچه می‌خواهید سوال پرسید تا هستم جواب بدهم، من دیگر برای شما صحبت نخواهم کرد و بعد از ۱۸ روز هم‌زمان با سالروز شهادت امام حسن عسکری علیه‌السلام و آغاز ولایت امام زمان عجل‌الله تعالی فرجه‌الشریف به دیدار معبود شتافت. رحمت خدا بر این مرد با اخلاص، خلاق و نواندیش.

بزرگ مرد عرصه‌ی علم و جهاد

وجیهه رستگار مقدم؛ همسر استاد عزیزی-مدیر موسسه قرآنی مهدی یاوران

سخن گفتن از بزرگ‌مردان عرصه علم جهاد، کار بسیار سختی است و روح وسیع و عمل سترگ آن‌ها در کوچکی و فرسایش قلم نمی‌گنجد.

او همانند همه‌ی مدافعان حریم معارف امامت و ولایت، خانواده و همسر را همچون همراهان و یارانی در جهت رسیدن به اكمال دین و عبودیت می‌دانست که با پیمان ازدواج و تولد فرزندان، این همیاری اعتلا و استحکام بیشتری پیدا کرد و خود من هم در همین راستا و نگرش با ایشان هم مسیر شدم.

یکی از اولین گفتگوهای ما قبل از ازدواج این بود که در زندگی به‌جای مرد یا زن‌سالاری، «خدا سالاری» محور تمام برنامه‌های زندگی باشد و الگوی زیستی ما رفتاری از منش اسلامی و ائمه علیهم‌السلام باشد.

اخلاق خوش، مهربانی، حسن نیت، حلم و صبر، بخشندگی و اخلاص، از اصول زیر بنایی زندگی مشترک ما بود.

اخلاص در عمل و صدق نیت در گفتار، شاخصه اصلی او در هر زمینه‌ای بود و بعد از انجام فرایض دینی و واجبات و مستحبات، عبادت راه، در خدمت به خلق و امام زمان عجل‌الله تعالی فرجه‌الشریف می‌دانست. صندوق صدقات جاریه و قرض‌الحسنه‌ای که بر پایه روایتی از امام صادق علیه‌السلام راه‌اندازی کرد، ازجمله کارهای ماندگارش است.

رابطه او با والدین درگرو بندگی خداوند و در سایه‌ی احترام و تکریم و انجام‌وظیفه فرزندی خلاصه نمی‌شد. **عشق به مادر و پدر از خصوصیات برجسته‌ی او بود** و در این زمینه بسیار زیبا عمل می‌کرد. تا اینکه خانه‌ی ابدی‌اش در پایین پای مزار مادر قرار گرفت.

اصول تربیتی او توجه و آموزش به تکالیف و انجام فرایض دینی از دوران طفولیت بود و روش‌های پرورشی مخصوص کودکان و استعدادیابی فرزندان با توجه به زمینه‌های فردی و روحی که داشتند، شکل می‌گرفت.

تربیت فرزندان را بر پایه علم‌آموزی گذاشته بود و نخستین سفارش به پسر در انجام کارها، صرف وقت و انرژی و سرمایه‌گذاری بر روی فکر، اندیشه و علم‌آموزی بود و تاکید داشت هر سرمایه‌گذاری نخست باید عالمی متفکر باشد.

مبارزه با جهل، علم‌آموزی، عمل به فرامین

اسلامی، مهدی باوری و یاری امام زمان عجل‌الله تعالی فرجه‌الشریف در تربیت فرزند و سرلوحه همه برنامه‌های زندگی و کاری اش بود.

طلبه‌ای طالب علم و عارف به معرفت الهی بود و از دوران عقد و با تأسیس مدرسه علمیه حضرت زینب سلام‌الله علیها، سپس مسئول اداره پاسخگویی به سؤالات حرم رضوی و مؤسس حلقه‌های معرفت در حرم مطهر، کماکان در خدمت علم و زدودن تاریکی‌ها و ظلمت‌های ذهن از جهالت بود و جلسات اندیشه‌سازانی که برگزار می‌کرد، گواه این موضوع است.

دعوت از افکار عمومی با جمله‌ی «شما چه فکر می‌کنید؟» در پوسترها و کتاب‌هایش، دغدغه‌مندی او را در عرصه‌ی «تبیین تفکر اجتماعی» نشان می‌دهد.

مرد اندیشه و عمل بود

حمیدر ستگار مقدم؛ برادر خانم استاد عزیزی - مدیر عامل و عضو هیئت مؤسس مدرسه علمیه حضرت زینب علیها السلام

نگاه ایشان در امتداد سیره بزرگان دین و عمل به سنت پیامبر اعظم صلی الله علیه و اله وسلم بوده و جنبه عقلانیت بر احساس او، همیشه غلبه داشته است.

در کنار رعایت تمام اصول تربیتی الهی و دینی که ایشان باقاعده خاص خودشان رعایت می کردند، مهم ترین آن ها اصل خدامحوری و عاقلانه رفتار کردن بود بدون اینکه نگران مسائل حاشیه آن باشد.

رضاعلی عزیزی؛ آرمان گرایی را به عنوان یک اصل رعایت می کرد و همیشه از وضعیت موجود، پلی به وضعیت مطلوب پیدا می کرد و در ذهنش، همیشه طرحی نو داشت. صاحب طرح های زیادی بود که محصول روش تفکر و تعقل او بود و همیشه آخرت اندیشی را به عنوان یک اصل مهم، در نظر داشت.

رضاعلی عزیزی، روحانی برجسته و کم نظیری بود که در بین هم کسوتانش مانند خورشید می درخشید و کمتر کسی را در مشهد به جامعی نگاهش دیده ام. در یک کلام مرد اندیشه و عمل بود.

اصل عمل گرایی

رابطه اش با والدین و بستگان بر مبنای عقلانیت مبتنی بر دین داری بود و همواره اصل آرمان گرایی مبتنی

بر پایه عمل بودن، از شاخص ترین ارزش های او بوده و در یک کلام؛ هیچ گاه ارزش هایش را فراموش نمی کرد و الحمدالله فرزندان خداجو، خدامحور، مؤمن، انقلابی، صادق، ساده و بی آرایش و مهدی یاور از او به یادگار مانده است. بهترین و تنها فردی که در ارتباطات خانوادگی در اقوام و خویشانم سراغ داشتیم، او بود و رابطه ای منحصر به فرد داشتیم. مباحثه در موضوعات اعتقادی، قرآنی، سیاسی و صحبت پیرامون طرح هایش و مباحثی همچون متون آموزشی در حوزه و دانشگاه، صدقات جاریه و... در هر مجلس و میهمانی، بین ما دو نفر ردوبدل می شد. بهترین و عالی ترین لحظات عمر من، لحظاتی بود که با او مباحثه تدبری داشتیم.

تهدیدی همیشگی برای افراد مشتاق قدرت

هیچ گاه ندیدم دنبال منافع مادی باشد، نیتش الهی بود و هر کاری در این راستا از دستش برمی آمد کوتاهی نمی کرد.

صراحت بیان و حق گوئی و حق مداری او را از زمره مسئولانی کرده بود که مشتاق خدمت صادقانه بود نه تشنه قدرت محسوب و صدا البته همواره تهدیدی برای افراد مشتاق قدرت می شد.

اهل فکر، اندیشه، نواندیشی و صاحب رأی بود. همیشه در سرش غوغایی از کارهای نکرده اما پشتوانه های مالی نداشت. همیشه با خنده می گفت «خدا به من فکر و طراحی را داده به دیگران پول و جایگاه اجرایی»

برادری مهربان، استادی روشنگر

بتول عزیزی خواهر استاد؛ استاد حوزه، و پژوهشگر علوم دینی

هیچ چیز را برای خود نمی خواست. همه ی زندگی، همسر، فرزندان و خانواده را وقف اهل بیت علیهم السلام کرده بود. نسبت به مادیات کاملاً بدون تعلق بود و هیچ وابستگی نداشت. وسایل خود مانند ماشین، کتاب، و ... را

بدون منت و با افتخار در اختیار همه، چه اقوام و بستگان درجه یک و چه دیگران، قرار می داد. کمک و یاری رسانی به دیگران برایش مهم بود و نسبت ها نقشی نداشت.

نقطه اتصال ما با اهل بیت علیهم السلام بود

خانواده را پشتیبان می دانست و همواره بر همراهی و همدلی و اتحاد تأکید می کرد. زمانی که منزل مادر می آمد بقیه را هم مطلع می کرد که همه باهم باشیم. حتی گاهی از صبح زنگ می زد که عصر بیایید منزل مادر دور هم باشیم. در انجام فعالیت های فرهنگی و تبلیغی همواره خانواده را همراه می کرد و نقطه ی اتصالی بین ما و اهل بیت علیهم السلام بود.

گاهی طرح یا برنامه ای را که می نوشت در مرحله ی اول آن را به اعضای خانواده نشان می داد و نظر می پرسید. این حرکت زیبایش، تجلی آیهی مبارکه ی «وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ» بود. رابطه اش با والدین مبتنی بر احترام و صمیمیت بود. همواره به دیدارشان می رفت و زمانی هم که موقعیت دیدار حضوری میسر نبود حتماً تلفنی جویای حال آنان می شد. ارادت و علاقه ی خاصی به مادر داشت و او را به عنوان یک منتقد و کارشناس بحث ها و طرح های خود می دانست و همواره با شوق و نشاط برنامه و طرح های خود را برای مادر می گفت و نظرات ایشان را درباره ی آن جویا می شد.

متناسب سطح توانمندی و ظرفیت وجودی افراد برای هریک از بستگان کاری تعریف می کرد تا به گونه ای در انجام امور معرفتی سهیم باشند. چندین سال منزل مادر را در ایام دهه ی مهدویت یا دهه ی ولایت مرکز بستهبندی پوسترها و جزوات تولیدی قرار می داد و مسئولیت پیگیری نیروها و کار جهادی را به مادر سپرده بود.

هیچ گاه به دنبال محبوبیت نبود. کاری را که تشخیص می داد مبتنی بر آموزه های دینی و مستند به سیره ی اهل بیت علیهم السلام است، انجام می داد و از نظر مخالفین نگرانی نداشت. کاملاً استوار و جدی با سنت نادرست مقابله می کرد.

با بچه ها مهربان بود

ارتباط عاطفی با بچه ها داشت و با تمام دغدغه ها و مشغله های فکری، مناسبت های خاص به ویژه روز دختر و ... را فراموش نمی کرد و به بچه های فامیل من جمله دختر ۴ ساله ی من زنگ می زد و پای صحبت آن ها می نشست. در جمع های خانوادگی بسیار آرام و مهربان و باحوصله

دکامحضر استاد

گزیده‌ای
از مصاحبه
طلاب مدرسه
علمیه حضرت
زینب سلام الله علیها

راه طلبگی سختی و خواری زیاد دارد

● **فاطمه فتحي؛ استاد حوزه، و پژوهشگر علوم دینی**
استاد عزیزی، نگاه منحصر به فردی در زمینه‌ی تحقیقات داشتند، همیشه می‌فرمودند «**طلبه‌ها باید در حد دائره‌المعارف نوشتن کارها را پیش ببرند.**»
اهل بحث کردن و سؤال پرسیدن از شاگردان بودند و تمایلی زیادی به مشارکت شاگردان در کلاس نشان می‌دادند. به فهم و کاربردی کردن درس، خیلی بها می‌دادند و بر آن تأکید می‌کردند.
ایشان دریکی از کلاس‌ها فرمودند: «راه طلبگی سختی و خواری زیاد دارد و باید از همان ابتدای راه، خودتان را برای سختی و خواری کشیدن آماده کنید و اگر هم در خود نمی‌بینید از این راه دست بردارید.»
بعد از گذر سال‌ها، هنوز در ذهنم همان جمله ماندگار است و مایه‌ی این شده که برایشان دعا کنم. بعد از مدت زیادی فهمیدم که طلبه هم باید سختی ببیند و هم گاهی خواری زیادی را تحمل کند.

متانت و وزانت ایشان زبانزد بود

● **بی‌بی عفت حسینی؛ استاد حوزه، و پژوهشگر علوم دینی**
استاد بسیار صبور و آرام بودند، متانت و وزانت ایشان زبانزد بود. استاد عزیزی؛ ذهنی پویا، فعال و فوق‌العاده توانمندی داشتند. در زمینه علوم دینی، شیوه درست فکر کردن و اندیشیدن را به شاگردان آموزش می‌دادند.
احساس می‌کردم با استادی روبه‌رو هستم که زمینه‌ی پذیرش هرگونه صحبتی را دارند و شما خیلی راحت می‌توانی سؤال‌هایت را بپرسی. این، همان تفاوتی بود که نسبت به برخورد با سایر اساتید، خیلی به چشم می‌آمد.
استاد عزیزی، حرف‌ها و نقدها را به‌دقت می‌شنیدند و انتقاد را پاسخ می‌دادند. دید باز در پاسخ به سؤالات، نگاهی دوراندیش و پاسخ‌هایی کامل و جامع، از او به یادگار مانده است.
موفقیت امروز را حاصل انگیزه بخشی، امیدآفرینی و تشویق‌های استاد عزیزی می‌دانم.

مهربان، دلسوز و روشنفکر بود

فاطمه مکرم شعیراف؛ مادر خانم استاد عزیزی - مؤسس مکتب قرآنی حضرت زینب سلام الله علیها

قریب به بیست و پنج سال مکتب قرآنی حضرت زینب سلام الله علیها تأسیس شده بود و درس قرآنی و حوزوی به‌صورت دوره‌های یک‌ساله و پراکنده برگزار می‌شد و پس از آشنایی با حاج آقای عزیزی، توان مدیریتی‌اش باعث شد تا پرچم مکتب را به او بسپارم و خوشبختانه با ورودش، مکتب جان تازه‌ای به خود گرفت و مدرسه علمیه حضرت زینب سلام الله علیها پایهریزی شد.

او به‌منزله پسر م بود و با مهربانی و دلسوزی که داشت، باعث دلگرمی ام می‌شد و ارادت ویژه‌ای به او داشتم.

حضورش باعث خیر جمعی بود و در تمامی دوره‌های خانوادگی همیشه اقامه نماز جماعت داشت و گهگاه قبل از انداختن سفره، جلسه پرسش و پاسخ برای نوجوانان و جوانان برگزار می‌کرد.

مراسم مذهبی از جمله دهه فاطمیه، محرم و ... از روضه‌خوانی‌های سوزناکش بهره‌مند می‌شدیم.

شاعر توانمندی بود و در کنار لطافت شعر، اهل کارهای فنی و دست به آچار نیز بود و کارهای تعمیراتی منزل و مدرسه علمیه را تا جایی که در توانش بود، رفع می‌کرد.

صفات خوب بسیاری داشت اما **تنها صفتی که خیلی در چهره‌اش بارز بود، «خلوص نیت» و کار برای رضای خدا بود** و در همین مسیر، هیچ چشم‌داشتی به مادیات نداشت. گویا همیشه آماده‌ی رفتن بود.

فردی امین در بین بستگان بود

سبک ارتباطی‌اش با خویشان و بستگان بسیار صمیمی و وسیع بود و مرکز اتحاد بستگان به شمار می‌آمد. تقریباً محال بود روزهای تعطیل از حال تعدادی اقوام و نزدیکان باخبر نشود. حتی برخی بستگان که در روستا هستند نیز، مورد توجه و محبت ویژه‌ی او قرار می‌گرفتند. زمانی که شبکه‌های مجازی فعال شدند، گروه‌های گسترده‌تری از اقوام را در یک گروه دور هم جمع کرد و ارتباطات فامیلی را رونق داد.

ایجاد فضای پرسش و پاسخ و گفتگوی علمی در جمع خانواده یکی دیگر از ابتکاراتش بود و تقریباً اطرافیان همه اذعان دارند که او، جرات پرسشگری را به ایشان یاد داده و همواره با سعه‌ی صدر و چهره‌ای باز به سؤالات پاسخ می‌داد.

مهمان نواز و سخاوتمند بود

بسیار مهمان‌نواز و سخاوتمند و در رفت‌وآمدها کاملاً بدون تکلف و تجمل بود. دعوت دیگران را راحت می‌پذیرفت و بدون توجه به جایگاه، شغل، تحصیلات، موقعیت اجتماعی و ... با همه رابطه‌ای دوستانه داشت. ملاک ارتباطی‌اش، کرامت انسان‌ها بود و بس.

مشاوره‌هایش بسیار کاربردی و راهگشا بود. در بین فامیل امین و رازدار و معتمد بود و همواره بستگان از سنین مختلف جوانان، بزرگ‌ترها و ... با او درد دل کرده و راهنمایی دریافت می‌کردند.

احساس علاقه به زادگاهش

علاقه بسیاری به زادگاه خود در منطقه‌ی خارتوران داشت و سفر به آنجا را بر همه مکان‌های دیگر ترجیح می‌داد. به مناسبت‌های مختلف به آنجا می‌رفت و روزها و ساعت‌ها با اهالی خونگرم و باصفای آن منطقه معاشرت داشت.

او نه تنها برادر، بلکه همواره برای من استادی بود که مسیر زندگی ام را روشن کرد.

« سلیم‌النفس‌ترین استادم بودند »

طیبه مروت؛ روزنامه نگار

استاد عزیزی پیش از اینکه یک استاد فقه، تفسیر، کلام یا فلسفه باشند، روشی را در شیوه تدریس و برخورد با طلاب داشتند که منحصر به فرد بود. گام اول را در آموزش و تدریس، اخلاق اسلامی و انسانی قرار داده بودند.

ایشان سلیم‌النفس‌ترین استادی بودند که در دوره پنج‌ساله‌ی تحصیلم در حوزه شاهد آن بودم و با وجود آنکه ما جوان بودیم، برخورد بسیار سالمی با ما داشتند و هیچ‌گونه رفتار متحجرانه‌ای از ایشان ندیدم.

سال‌های اول تحصیل در حوزه، آدم‌های صفر کیلومتری بودیم و اطلاعات ناقص و معمولی داشتیم، اما استاد عزیزی همیشه این مسئله را نادیده می‌گرفتند و همواره ما را در مباحث کلاسی و درسی مشارکت می‌دادند.

این برخورد خردمندانه‌ی استاد باعث شده بود استرس‌هایی که در برخورد با اساتید و بیان مطالبم داشتم از بین برود و اعتماد به نفس داشته باشم و در گفت‌وگوهای کلاسی، با قدرت شرکت کنم.

استاد عزیزی ویژگی خاصی در دانشجو پروری و طلبه پروری داشتند و آن این بود که ما را تشویق به کشف و پرورش استعداد هایمان می‌کردند و خود نیز در این زمینه کمک ما بودند.

راه اندازی نشریه

هر کدام از طلاب، استعداد هایی داشتند که استاد آن‌ها را کشف می‌کردند، رشد می‌دادند و به سمت اجرایی شدن هدایت می‌کردند.

زمانی که شاهد استعداد های طلاب در نوشتن شدند، اقدام به راه اندازی نشریه کردند و علاوه بر رونق دادن به مسائل فرهنگی و تبلیغی حوزه، زمینه حضور طلاب را در عرصه های مطبوعاتی فراهم کردند.

من از ایشان شجاعت و در متن جامعه بودن را آموختم

عزرا فرامرزی؛ مدیر سابق مدرسه الزهرا سلام‌الله علیها مینودشت، مبلغ و فعال فرهنگی در استان گلستان (مینودشت)

شخصیت استاد کاملاً جدی، مستقل و منطقی بود. در کلاس، بحث‌ها دوطرفه بود و شاگردان را وادار به اظهار نظر می‌کردند. برای یادگیری بیشتر درس، متن درس‌ها را باید خلاصه می‌کردیم و به خلاصه‌هایمان نمره می‌دادند.

من از ایشان شجاعت و در متن جامعه بودن را آموختم. تبلیغ را به عنوان یک وظیفه برای هر کدام از ما تعریف کرده بودند و توجه به ابعاد فرهنگی جامعه را ضروری می‌دانستند. هر بار از تبلیغ در شهرستان برمی‌گشتم، جویای فعالیت‌ها و اقداماتی که انجام داده بودم، می‌شدند و از کارهایی که اثر گذاری خوبی داشت، در جلسات و مراسمی که برگزار می‌کردیم، تعریف و تمجید می‌کردند. این حرکت استاد، باعث انگیزه بخشی و ایجاد روحیه در ما برای امر تبلیغ می‌شد.

توصیه ایشان این بود که وارد هر کاری می‌خواهید بشوید، توکل به خدا کنید، نگران هیچ چیز دیگر نباشید. برای شروع کاری از استاد درباره بحث مالی پرسیدم، فرمودند «شما حرکت کنید و توکل‌تان به خدا باشد، بقیه‌اش درست می‌شود». این

کوله باری از جملات ناب و حکیمانه بود

به قلم فاطمه وزان؛ نویسنده و فعال رسانه

آن روزها که در کلاس اخلاق می‌نشستیم و عمیق می‌شدیم به حرف‌هایی که روحمان را جلا می‌داد؛ به فکر این روزها نبودیم.

کوله بارمان را پر کرده بودیم از جملات ناب و حکیمانه‌ای که هرگز به ذهنمان هم خطور نمی‌کرد که به درد این

دلنوشته‌ای در فراق استاد

با استدلال‌های استاد عقلمان همیشه پویا بود چرا که او می‌خواست که مبنای هر چیزی را ابتدا با عقلمان بسنجیم. او، ما را با پیامبر درونمان آشتی داد و عقل، این چراغ هدایت بشر را، در درون ما روشن کرد.

استاد عزیزی و حرف‌ها، رفتار، سلوک خالصانه و یکرنگش، یادگاری گران‌بها و فراموش ناشدنی از روزهای نه‌چندان دوری است که امروز با هر کدام از آموزه‌هایش در حرکتی که از همان دوران آغاز کرده‌ایم به جلو می‌رویم. یاد استاد لحظه‌ای از خاطر شاگردان نمی‌رود و با

یادآوری آنچه به ما سفارش و توصیه کرده بود یادش و نامش را گرامی می‌داریم و هر قدم خیر و نیکی که به خاطر حرف‌های حکیمانه‌اش در قرار هر روز صبحگاه اخلاق مدرسه علمیه حضرت زینب سلام‌الله علیها عمل کرده‌ایم، به یاد اوست و او نیز در تکتک خوبی‌های ماندگارش سهیم و شریک است.

یاد استاد و راه روشنش همیشه همچون چراغی فراسوی شاگردان و دوستدارانش می‌درخشد و در مسیر دانایی که او از خود به یادگار گذاشت، پر رهرو خواهد بود.

روزهای سخت امتحان و آزمایش بخورد.

خیلی جوان بودیم و می‌پنداشتیم روزگار انگار می‌خواهد همیشه در همان حوالی بماند و تکان نخورد.

صحبت‌های استاد چنان جذبه و آرامشی نصیبمان می‌کرد که هر روز مشتاقانه منتظر بودیم تا لوح وجودمان به آسمان پیوند بخورد و کمی از زمین و زمینیان جدا شویم و اوج بگیریم.

استاد با آرامش و نگاه ژرف ما را با دنیایی فراتر آشنا می‌کرد و اصلاً حواسمان به این نبود که این پیوند و آشنایی، ما را تا کجا خواهد برد.

دخشن لحظہا

مردی کہ به سادات عیدی می داد

صبح عید غدیر سال ۱۳۸۰، بچه سید تازه خوابش سنگین شده بود که سید بالای سرش ایستاده بود «بلند شو بابا، الان مهمان‌ها می آیند. زشت است خواب باشی» بچه سید که قصد بیدار شدن نداشت، بعد از چند بار تذکر پدر، بر روی رختخواب نشست و با ترشروی به سید گفت: «پدر من! همه‌ی این سال‌ها شما به بقیه عیدی دادید، اما یکبار یکی گفت این عیدی به خاطر جدتان برای شما؟»

سید بعد یک سکوت معنادار طولانی به او گفت «پسر جان من عیدی‌هایم را گرفته‌ام، ان شا الله عیدی تو را هم امروز می دهند» و رفت سر سفره صبحانه...

صبحانه می خوردند که صدای درآمد... بچه سید با تعجب به روحانی بلندبالای پشت در سلام کرد. شیخ گفته بود از اینجا رد می شده، حیفش آمده سادات را زیارت نکند و با مهربانی با آن‌ها به گفتگو پرداخت. بچه سید اجازه گرفت تا برایش عیدی بیاورد ولی شیخ گفته بود: «عید غدیر باید به سادات عیدی داد.»

بچه سید بقیه کلمات روحانی را یک‌درمیان می شنید، دعوت، حلقه‌های معرفت، پرسش و پاسخ، مدرسه پربزاد، حرم مطهر، خادم امام رضا علیه السلام، عیدی ... هجده غدیر از آن دعوت گذشته و دو سال است که آن روحانی خوش اخلاق و دوست‌داشتنی مسافر اید شده، و بچه سید دل تنگ بزرگ‌مردی که به سادات عیدی می داد. (سید محمود طباطبایی؛ از دوستان استاد)

همراه لحظات سخت

شخصیت ایشان خیلی جالب و ستودنی بود. در لحظات سخت، همراه و پشتیبان ما بودند. یادم می آید زمانی که مادرم (خاله‌ی حاج‌آقا) فوت کرده بود، بعد مراسم تدفین، ایشان تنهایی سرمزار نشست و قرآن تلاوت کرد و تأکید داشت در این‌طور مواقع حتماً یکی از خانواده بماند و قرآن بخواند. با آن همه مشغله‌ی کاری و فعالیت‌هایی که داشت هیچ‌گاه از این دقت‌ها غافل نبود. (فاطمه نجفی؛ دخترخاله)

دعوت به مسابقه‌ی والیبال

از هر فرصت و موقعیتی برای جذب افراد به معارف اهل بیت علیهم السلام استفاده می کردند. یادم می آید در یک تفریح خانوادگی به منطقه سیاحتی «آل» واقع در ۲۰ کیلومتری مشهد رفته بودیم. حاج‌آقا هر جایی که می رفتیم بالباس روحانیت حاضر می شد. در حوالی آن مکان، چند خانواده‌ی دیگر هم بودند که از نظر فرهنگی با ما تفاوت داشتند و از پوشش چادر خانواده‌ی ما و همراه بودن روحانی با ما متعجب شده بودند و هرازگاهی با نگاه‌ها و رفتارهای تمسخرآمیز آنان مواجه می شدیم. اطرافیان مقداری ناراحت بودند. اما حاج‌آقا با همان متانت و صبوری همیشگی برخورد می کرد. جوان‌ترها شروع به بازی والیبال کردند و حاج‌آقا گفتند جوان‌های آن‌ها را هم بگویند بیایند. وقتی از آن‌ها دعوت کردیم متعجبانه پذیرفتند و بازی دوستانه‌ی خوبی شکل گرفت. بعد بازی زمان اقامه‌ی نماز ظهر و عصر رسید. ما که به امامت حاج‌آقا به نماز ایستادیم آن خانواده هم یکی یکی به سمت ما آمدند و نماز خواندند و فضای دوستانه‌ی خوبی شکل گرفت. (علی عزیزی، برادر استاد)

آیده‌های هنری ناب‌ی داشتند

سابقه‌ی همکاری و آشنایی من با استاد به بیست سال پیش، از سال ۱۳۸۰ در مدرسه‌ی علمیه حضرت زینب سلام‌الله علیها برمی گردد. جسارت کار، فعالیت و تخصص در فناوری‌های روز را به من آموزش می دادند و با پشتیبانی فکری ایشان، فعالیت‌هایم جدی شدند و ادامه یافتند. روزهای آغازین تأسیس ستاد مردمی مهدویت توسط ایشان، به صورت رسمی فعالیت هنری و همکاری من با ستاد نیز، شروع شد.

ذهن پویا و آیده‌های به روز و ناب هنری ایشان، حامی ذهن من در طرح‌ها و فعالیت‌های گرافیکی بود. همیشه می گفتند: «هنر زمانی پویا است و می تواند با تمامی اقشار ارتباط برقرار کند که از طبیعت و هنر خدا الهام گرفته باشد.»

مسیر زندگی ام با تشویق و اعتمادبه‌نفسی که حاج‌آقای عزیزی به من می دادند، تغییر یافت. رشد و فعالیت‌م در عرصه‌های گرافیکی و فناوری‌های روز را مدیون ایشان هستم و تا همیشه‌ی عمرم، شاگرد اندیشه‌ی روشنشان خواهم ماند. (زهررا نجفی، گرافیست)

جلسه‌ی کاری دو و نیم شب

یک شب ساعت حدود دو و نیم شب بود در صحن جمهوری اسلامی دفتر معاونت تبلیغات حضور داشتیم یکی از مسئولان آستان قدس رضوی به زیارت آمده و متوجه شده بودند که لامپ‌های دفتر معاونت روشن است. بعد از احوال‌پرسی فرمودند درب معاونت این موقع شب چرا باز است. چه کار می کنید؟ عرض کردم جلسه کاری داریم. تعجب کردند.

عرض کردم حاج‌آقای عزیزی کارگروه طرح و برنامه معاونت را در ماه مبارک رمضان در این ساعت تشکیل داده‌اند و الحمدلله اعضا هم به صورت کامل حضور دارند و با استمداد از لحظات معنوی حرم مطهر رضوی و سحرهای ماه مبارک رمضان، جلسات کاری برای برنامه‌ریزی خدمت فرهنگی به زائرین عزیز هر شب برقرار است. (محمدرضا احمدی زاده؛ همکار استاد در حرم مطهر)

مشاور خانوادگی رایگان

حاج‌آقای عزیزی همیشه می گفتند شما باید در هر کاری مشاور داشته باشید. چطور برای کار حقوقی تان وکیل دارید. یا برای سیم‌کشی خانه‌تان به سیم‌کش زنگ می زنید. برای کار دینی تان بنده شب و روز در خدمت شما هستم. هر زمانی که لازم بود زنگ بزنید و تعارف نکنید و خجالت نکشید. زمانی که شما زنگ بزنید من حتی اگر از خواب بیدار بشوم هم لذت می برم از اینکه می توانم

کمکتان کنم. همین باعث شد که حاج‌آقا مشاور دینی رایگان ما شوند و وجودشان باعث خیروبرکت باشد. (عاقلی مقدم، از دوستان)

شخصیت با ظرفیتی بود

اولین زمانی که ما با ایشان ملاقات کردیم و رفیق شدیم، مکتب حضرت زینب سلام‌الله علیها بود. خیلی کم پیش می آمد در شهر مشهد یک طرح علمی به کسی ارائه شود و با آغوش باز بپذیرد و بگوید بیاوید و اجرا کنید. من یک طرحی آن زمان به ایشان ارائه دادم تحت عنوان نقش ادبیات عرب در فهم قرآن. یعنی ما چطور ادبیات عرب را کاربردی کنیم و در تفسیر استفاده کنیم. بعد از اینکه من طرح را ارائه دادم ایشان استقبال کردند و پذیرفت و کلاس گذاشتند و فرمودند در مکتب حضرت زینب سلام‌الله علیها آن را پیاده کنید. و یک دوره‌ای در مکتب این موضوع ارائه شد.

پذیرش و استقبال از طرح‌ها و شخصیت‌ها و همچنین خلاقیت‌های علمی و برگزاری بحث مناظره و مباحثه‌ها در مکتب، از جمله برجستگی‌های شخصیتی ایشان بود.

یکی از ویژگی‌های دیگر ایشان این بود که پذیرش داشت و شخصیت با ظرفیتی بود. دوست و رفقا خیلی اطراف ایشان جمع می شدند. هر وقت ما درد دلی یا مشکلی داشتیم می رفتیم کنار ایشان به عنوان یک پدر مهربان و دلسوز. انصافاً از همه استقبال می کرد و خلاصه نظریات را گوش می کردند.

تواضع، منش مؤدبانه و محترمانه ایشان بسیار قابل توجه بود. من غالباً به عنوان یک شخص منتقد حضور پیدا می کردم ولی ایشان برخلاف خیلی‌ها با آغوش باز می پذیرفتند و گوش می دادند. (حجت الاسلام فیض آبادی از دوستان استاد)

علم و عقل و عشق و عزت، عندلیب باغ عترت
روضه‌ی رضوان طلوعت، مهر هشتم، نور عینت
خوشه چین ابر رحمت، سفره دار خوان نعمت
اینهمه توفیق خدمت، کوه صبر و موج همت
نور یاسین شوق زینب، عطر قرآن نذر هیات
تا ابد گویای قدرات، قدر ناپیدای وصفات
راه حکمت را شهودی، مهدویت را سرودی
رستگار از چشم مستت، شد «دهاتی» غرق حیرت

سروده شده توسط حمید رضا روستائی تخلص
(دهاتی) به مناسبت دومین سالگرد عزیزی

آدم‌های آدم ساز، برای مردن و تمام شدن نمی آیند

به قلم سیده اعظم التفاتی فاز

اللهم وفقنا للعلم والعمل به
سلام بر زینب سلام الله علیها بانوی مهر و عاطفه،
اسوه صبر و ایثار، انتهای عشق و ایمان،
آبروی اهل شجاعت و پایمردی،
عقیله‌ی بنی هاشم... همو که سفیر حقیقت بود و
منادی شوکت حسین علیه السلام...
همو که روزی دست دل ما و شما استاد عزیز را گرفت
و هر کدام را افتخار داد تا خادم مکتبش باشیم.
به شما توفیق داد تا چراغ علم دین را در مکتبش
روشن کنید و به ما لیاقت داد تا بنای درس دین، زانوی
شاگردی بنسیم و در خانه‌ی او، مهر علی علیه السلام و
اولادش را به جان بشماریم تا بر همه بی‌قراری‌ها و دردها
و ناخوشی‌هایمان مرهم و آرامشگر باشد و امیدمان تا ابد
دعای مستجاب زینب سلام الله علیها باشد...
چه افتخاری بالاتر از توفیق خدمت در سرای چنین
بانویی؛ افتخاری که خداوند متعال به پاس شایستگی‌تان بر
تارک شما نشاند و روزی‌تان کرد تا دم جان دامن خادمش
بمانید.
سلام می‌فرستم بر صداقت و تلاش و اخلاص و
ایمان استادمان؛ که او را سال‌های سال و تا لحظه‌ی عروج،
مفتخر به خدمتگزاری بانوی صبر کرد.
سلام می‌کنم به روزهای بودنش، آن روزهایی که شب
و روزش رونق خانه زینب سلام الله علیها بود؛ و از هیچ تلاشی
برای اعتلای مکتبش دریغ نداشت. او که گاهی استاد بود،
گاهی مدیر، گاهی مشاور و گاهی خادم مکتب؛ و اینک
عزیز شدن جاودانه در سرای زینب سلام الله علیها، یادش
عظیم از دستان پاکرامت دختر علی برای او است.
راستی چقدر جای استادمان خالی است، چه روزها باید
بر ما بگذرد و دیگر از دعا‌های پدرباش محروم باشیم، چه
روزها بر ما خواهد گذشت و دیگر نوای دل‌نشین «لغوت
الغوت» جوشن کبیر و «الهی بالحجه بالحجه بالحجه»
احیای شب قدرش را نشنویم.

چه روزها باید بگذرد و ما دیگر جلسات پرسش و پاسخ
پویا و زنده‌اش را نبینیم...
و چه بی‌تاب می‌شویم وقتی تصور می‌کنیم که
زینبیه‌مان آهنگ نبون استادی را فریاد بزند که راه بهشتی
شدن را از اینجا تا آسمان تعالی بالا رفته است.
استادی که الفبای ایمان را با دره‌زه وجودش در خشت
خشت خانه حضرت زینب سلام الله علیها بر جاتمان نشانده
استادی پاک و بی‌الایش، بی‌ریا و متواضع، بانصاف و
صبور، مهربان و دقیق؛ پدری که عمرش را وقف تربیت
شاگردانی کرد که آبروی دین باشند، بزرگمردی که
خدمتگزاری به خاندان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
را تاج بندگی‌اش می‌دانست و همه‌ی عمرش را صرف
احیاء امر اهل بیت علیه السلام کرد و چنین بود که چراغ
زندگی‌اش همواره روشنا بخش کانون علمی‌مان بود.
استاد بزرگوارمان را می‌گویم: استادی که همه ما
عظمت و صبر و تلاش و نکته‌سنجی‌اش را می‌ستاییم.
استاد فرزانه‌ای که تا پای جان بر عهد مولایش ایستاد
و برای اعتلای مکتب و منش حضرت زینب سلام الله علیها
مردانه و صبورانه تلاش کرد؛ در برابر توفیقات همواره شاگرد
بود و در برابر ناملایمات صبور و متین.
استاد عارف‌مان حجت‌الاسلام رضا علی عزیزی؛ که
همواره از القاب و اوصاف پرهیز داشت، او که به جوار حق
شتافت و شاگردانش را داغدار هجرانش کرده است، داغی
بزرگ به وسعت داغ پدر؛ داغی به بزرگی هر گزندین و
نشیدینش.
داغی به عظمت از دست دادن مشاوری امین و
پاسخگوی دقیق.
داغی به پنهانی محروم شدن از فیوضات کلاس‌های
اخلاق و توصیه‌های پدرا نه.
داغی بزرگ، آن قدر بزرگ که نفس انسان را بند بیاورد؛
دلت را بسوزاند و حسرت‌بند خلی چیزها بمانی!
اما استادمان؛ خودش بارها یادمان داد که آدم‌های

آدم ساز، برای مردن و تمام شدن نمی آیند؛ می آیند
تا با روشنا بخشی‌شان بهشت را بهایی باشد به قیمت
انسان‌های مؤمن؛ می آیند تا اندیشه نیکشان برای
همیشه بماند و راهگشایی کند، درست مثل اندیشه‌های
والای شما.

بنیان نهان حلقه‌های معرفت؛

احیاء خطبه غدیر؛

ضرورت صدقات جاریه

انس با دعای عهد و

ترویج کامل ذکر شریف صلوات

این‌ها نمونه‌هایی است از هزاران ایده و سنت ماندگار
آن ذهن ارمان نگر و تعالی‌نظر...

و اینک در دومین سال عروج ملکوتی‌شان، همه‌ی
ما شاگردانتان شهادت می‌دهیم که شما دلی داشتید به
وسعت آسمان دانایی و اینک هر یک از ما برای اعتلای
دین خدا، رهرو راهتان خواهیم بود.

ما شهادت می‌دهیم به سال‌ها حضور
خستگی‌ناپذیرتان در سرای زینب سلام الله علیها و برای
احیاء اندیشه‌های زینبی.

ما شهادت می‌دهیم به استفاده کامل و باکیفیت از
عمر کوتاهتان برای نشر معارف دینی که اگر به گوش
جان بشنویم، هنوز دیوارهای اینجا صدای استادمان را در
مرثیه‌ی پسر قاطمه شهادت می‌دهد و هوای زینبیه به
هواداری آن استاد عزیز به شهود می‌نشیند.

اینک ما و همه‌ی ارادت‌مندان به‌عنوان آخرین
درخواست یک شاگرد از استادش حالا که روسفید
و سرفراز در پیشگاه مولایمان امام زمان عجل الله تعالی
فرجه الشریف و سفیر رشید کربلا، زینب کبری سلام الله
علیها رسید، می‌خواهیم که دعایمان کنید، شفیعمان
باشید و فراموشمان نکنید...

سفر به سعادت استاد

هدیه به روح مطهر استاد و مادر گرامی‌شان صلوات

روزِ دعا و یادت

**اندیشه‌های
مجتهد**
ویژه‌نامه بزرگداشت
حضرت الاسلام والمسلمین
رضا علی عزیزی

۳۰

شما فحشه می‌کنید؟

شاید بارها و بارها این عبارت را دیده یا شنیده باشید.
«شما چه فکر می‌کنید؟»
جمله‌ای که با آثار علمی و ترویجی استاد عزیزی متولد
شد و نمود تفکر گرایی ایشان در عرصه‌های گوناگون بود.
استاد عزیزی همواره بر این باور بود که با تفکر و
تعامل دوسویه می‌توان به چالش‌های ذهنی مخاطب پی
برد و برای آن راه‌کار ارائه داد و به همین منظور نه‌تنها
در جلسات حضوری

زمانی را به نظرات و پرسشگری مخاطب اختصاص می‌داد.
در آثار مکتوب به یادگار مانده از ایشان نیز توجه به فکر
و اندیشه‌ی مخاطب، محسوس است و همیشه، بخشی را
برای درج و ارائه نظر از سوی آنان اختصاص می‌داد و در
پایان هر صفحه نیز عبارت «شما چه فکر می‌کنید؟» به
چشم می‌خورد تا ذهن مخاطب را به پویایی و تفکر وادارد.
همواره دغدغه‌ی مخاطب را داشت و تمام تلاشش بر
این بود که محتوای معارف دینی به شکلی قابل فهم و
دقیق به مخاطب منتقل شود.

تأکید بسیاری در بالا بردن سطح اندیشه مخاطب
داشت و می‌گفت: چه در سخنرانی‌ها و تبلیغ و گفت‌وگوهای
حضوری و چه در آثار مکتوب، هیچ‌گاه نگوید سطح مخاطب
عام است و پایین، بلکه به گونه‌ای باشید که سطح مخاطب
را از آنچه هست بالاتر ببرید.

گزیده‌ای از آثار منتشرشده‌ی استاد عزیزی را در ادامه
از نظر خواهید گذراند:

– کتاب زیارت امام رضا علیه السلام، بهترین زیارت

در این کتاب که در سال ۱۳۹۳ توسط استاد عزیزی
به زیور طبع آراسته شده، طی سه فصل پس از مفهوم
شناسی دقیق زیارت و واژگان مرتبط با آن، به آداب زیارت
برتر و آثار و برکات آن اشاره شده است. مباحث این کتاب
به گفته استاد عزیزی با تبادل نظر علما و صاحب‌نظران به

بوته نقد رسیده و با قلمی روان و قابل فهم برای عموم و
مورد توجه برای خواص، نگاشته شده است.

– عهد آسمانی، شرح فرازهای خطبه‌ی غدیر
– غدیر در شعاع خورشید؛ بررسی روایات امام
رضا علیه السلام در موضوع غدیر و ارائه نکات کاربردی آن در
قالب پوستر

– ارتباط برتر؛ بررسی زیارت معصومان در روایات
– توفیق مهدی یاوران؛ بررسی دعای منسوب به
امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف با مطلع «اللهم ارزقنا توفیق
الطاعة...» و شرح و تفسیر آن

– عزاداری برتر؛ بررسی روایات مرتبط با عزاداری و
ارائه پوسترهایی با این موضوع

– شرحی بر وصیت‌نامه امام حسین علیه السلام
– مهدویت در اندیشه‌ی حسینی

– سیره‌ی خورشید؛ بررسی سیره‌ی امام رضا علیه السلام
– میثاق صبحگاهان؛ شرح و تفسیر زیارت

صبحگاهان امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف با مطلع «اللهم
بلغ مولای صاحب الزمان...»

– عاشورا در شعاع خورشید؛ بررسی روایات امام
رضا علیه السلام در موضوع امام حسین علیه السلام، کربلا و عاشورا

– تجلی مهدویت در غدیر
– عهد با موعود

– شرحی بر دعای امام رضا علیه السلام در باره‌ی امام
زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

تا نفس دارم صدایت می‌کنم
دیده‌ام را فرش پایت می‌کنم
گر پذیری از من مسکین زار
هستی خود را فدایت می‌کنم
آمدم توفیق طاعاتم بده
اندکی شوق مناجاتم بده
بر جمال خویش شیدا کن مرا
همچو اصل خویش زیبا کن مرا
آمدم تا غرق غفرانم کنی
عامل آیات قرآنم کنی
آمدم تا آن که نجوایت کنم
در درون خویش بیدارت کنم
آمدم تا آن که مهمانم کنی
همشین اهل ایمانم کنی
آمدم تا غرق در نورم کنی
از گناه و معصیت دورم کنی
آمدم تا آن که ملاویم دهی
در ردیف مخلصان جایم دهی

حرم مطهر رضوی، تابستان ۹۱ از ضاعلی عزیزی

